

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр . Перник, 02 май 2011 г .

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети април, две хиляди и единадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев к. н. а. х. д. №78 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл . 208 и сл . от АПК, във връзка с чл . 63 . ал . 1 , предл . 2 от ЗАНН .

Образувано е по касационна жалба на „*****" ЕООД - гр . Перник против решение №947/21.01.2011 г. по н. а. х. д. №1267/10 г . на Районен съд - Перник.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №41-А-38/02 .09.2010 г. на Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) - Перник, с което размерът на наложената на дружество „*****" ЕООД - гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ 113591305 имуществена санкция за нарушение и на основание чл . 106 , ал . 2 , т . 4 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) в размер на 2000 (две хиляди) л в . е намалена на 1500 (хиляда и петстотин) лв .

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд- Перник е неправилно, поради противоречие с материалния закон и с установената по делото фактическа обстановка, както и че е постановено при съществено нарушение на процесуални правила . От касационния съд се иска отмяна изцяло на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по същество чрез отмяна на процесното НП .

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание . От негово име се явява адвокат Г. . Заявява, че поддържа жалбата .

Ответникът по жалбата, РИОСВ- Перник не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на първата инстанция, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция ответната страна е представила като ново писмено доказателство: Заповед №РД-385/20.04.2010 г. на Министър на околната среда и водите за оправомощаване на директорите на РИОСВ да издават наказателни постановления във връзка със съставени актове за определени нарушения по ЗУО.

Административен съд- Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд- Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните внесени чрез събиране на всички относими и необходими за изясняване на случая доказателства.

Въз основа на тях, от фактическа страна е установено, че при извършена на 28.04.2010 г. проверка от контролните органи на РИОСВ във връзка с текущ контрол по ЗУО, на площадка №2, находяща се в гр. Перник, кв. „Изток“, м.„Ладовица“, дружество „МЕТАЛ ГРУП“ ЕООД, не изпълнява условие за съхранение на отпадъци – флуоресцентни тръби – заложено в разрешението, дадено на дружеството от Министър на околната среда и водите. На място е съставен протокол с предписания за нарушителя да отстрани нередовностите, като уведоми РИОСВ в срок до 28.05.2010 г. Писмено уведомление до контролния орган за частично изпълнение на предписанията е изпратено до РИОСВ на 22.07.2010 г. На 28.07.2010 г. на нарушителя е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

Вследствие на така установената фактическа обстановка Районен съд- Перник е приел от правна такава, че атакуваният АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени при спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Относно

размера на наказанието, поради разлика между словесната и цифровата стойност на имуществената санкция, първоинстанционния съд е изменил НП като е определил размер на санкцията от 1500 (хиляда и петстотин) лв.

Административен съд – Перник споделя изцяло позицията на първата инстанция.

Твърдението на жалбоподателя за неустановена пред първата инстанция компетентност на органа, издал процесното НП и поради това неправилност на решението на районния съд, е неоснователно. На първо място от представената пред настоящата инстанция като писмено доказателство Заповед №РД-385/20.04.2010 г. на Министър на околната среда и водите е видно, че именно Директорите на РИОСВ са оправомощени да издават НП за нарушения по ЗУО. На следващо място, дори непредставянето пред първата инстанция на въпросната заповед да е нарушение, свързано с процеса на доказване, този пропуск не от категорията на съществени, така че да послужи като основание за отмяна на атакуваното решение. Връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, каквото би било решението при процесуален порок, свързан с процеса на доказване, не би променило факта на безспорна установеност на нарушението, нарушителя и неговата вина. Още повече, че порокът не е довел до ограничаване правото на защита и процесуалните права на наказаното лице. А и жалбоподателят е оспорил компетентността на наказващия орган по време на съдебните прения пред районния съд. Съгласно текста на 107, ал.4 от НПК, приложим съобразно препратката на чл. 84 от ЗАНН „не може да се откаже събирането на доказателства, само защото искането не е направено в определен срок." Оспорването на компетентността на наказващия орган в хода на съдебните прения е било равно на доказателствено искане.

На следващо място, относно претенцията на жалбоподателя за „маловажност" на констатираното от РИОСВ нарушение, настоящият състав намира същата за неоснователна. Правилно районният съд е отказал да квалифицира нарушението като такова, имайки предвид предмета на обществените отношения регулирани от ЗУО – опазване на човешкото здраве и околната среда. Недопустимо е отделното нарушение да се изважда от контекста на даденото от МОСВ разрешение, с цел да бъде третирано като маловажно. А и законът в чл. 106, ал. 2 е максимално ясен: при констатирано нарушение на условията на разрешението се налага санкция. Не е предвиден случай на маловажност на нарушенията по ЗУО и с изрична негова разпоредба.

Твърдението на жалбоподателя, че предписанията, дадени от контролните органи са изпълнени и поради това наказание не е следвало да бъде налагано е неоснователно. На първо място твърдението за изпълнение на наложените предписания не се подкрепя от доказателствата по делото. Видно от уведомителното писмо до РИОСВ от дата 22.07.2010 г. предписанията нито са изпълнени в цялост, нито са изпълнени в срок. Но дори и да бяха, предписанието като вид принудителна административна мярка в случая е наложено с цел да се преустанови извършването на констатирано нарушение и няма за цел да освободи нарушителя от административнонаказателна отговорност, нито да прегради пътя за нейното реализиране.

Водим от горното при разглеждането на делото и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Мотивиран така, Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №947/21.01.2011 г. по н.а.х.д. №1267/10 г. на Районен съд – Перник, с което е изменено наказателно постановление №41-А-38/02.09.2010 г. на Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – Перник, издадено срещу „*****“ ЕООД – гр. Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/